

УДК 342:323(063)
П68

П68 **Правове забезпечення політики держави на сучасному етапі її розвитку:**
Міжнародна науково-практична конференція, м. Харків, 1–2 березня 2019 р. – Х.:
Східноукраїнська наукова юридична організація, 2019. – 116 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

УДК 342:323(063)

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Євдокимов В. В.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ НАМІСНИКА ГАЛИЧИНИ
В УМОВАХ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ АВСТРО-УГОРЩИНИ 6

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Лещенко О. Д.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ВИРІШЕННЯ ВИБОРЧИХ СПОРІВ 11

Піфко О. О.

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК У ЛАТВІЇ..... 16

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО

Воронько О. О.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕДУРИ СТЯГНЕННЯ КОШТІВ
ІЗ БАНКІВСЬКИХ РАХУНКІВ БОРЖНИКА (ДОСВІД ФРАНЦІЇ) 20

Ліневич А. Ю., Петровський А. В.

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ 24

Мишаковська В. О., Петровський А. В.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З ФУНКЦІОНУВАННЯМ РИНКУ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ 29

Озерський І. В.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В
ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДАХ УКРАЇНИ 33

Солоха О. В.

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ ЩОДО ПРИМУСОВОГО
ВИКОНАННЯ УХВАЛ У ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ..... 38

Якупіна А. О., Мала П. О.

ШЛЮБНО-СІМЕЙНІ ВІДНОСИНИ У СУЧАСНОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ 43

ділянок дна водних об'єктів для робіт, пов'язаних «з будівництвом гідротехнічних споруд, поглибленням дна для судноплавства, видобуванням корисних копалин, прокладанням кабелів, трубопроводів та ін. комунікацій.

Земельне законодавство практично не визначає правового режиму земельних ділянок, що знаходяться під водами територіального моря України.

Зокрема, багато спірних питань виникає при використанні акваторій портів тощо. Істотною специфікою правового режиму характеризується континентальний шельф, який, в принципі, також є об'єктом земельного права і має режим земельних ділянок під водоймами. Щоправда, ні законодавство, ні правова доктрина поки що континентальний шельф під таким кутом зору здебільшого не розглядають.

Список літератури:

1. URL: [<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>].
2. URL: [https://pidruchniki.com/1593110657747/pravo/pravo_zemli_vodnogo_fondu].
3. URL: [<https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/10304>].

СЕКЦІЯ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Бараненко Д. В.

кандидат юридичних наук

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ МОДЕРНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Система публічного управління України перебуває в стані «перманентного реформування». Дійсно, адміністративну реформу в Україні можна визначити як явище всеохоплююче, багатоаспектне та багатовекторне. Остання теза знаходить своє підтвердження в багатьох проявах: Концепція адміністративної реформи свого часу визначала, в яких напрямках та в якій послідовності мають відбуватися всі системні зміни. Проте на практиці ми спостерігаємо спроби одночасного реформування всіх аспектів системи публічного управління. Так, Концепцією визначалося, що метою адміністративної реформи є поетапне створення такої системи державного управління, що забезпечить становлення України як високо розвинутої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем життя, соціальної стабільності, культури та демократії, дозволить їй стати впливовим чинником у світі та Європі. Її метою є також формування системи публічного управління, яка стане близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності буде служіння народowi, національним інтересам.

Адміністративна реформа визначається як форма структурного впорядкування, удосконалення та розвитку системи органів публічної влади як єдиного механізму держави, що утворився на основі інтеграції матеріальних, фінансових та людських ресурсів, підприємств, установ, організацій та відповідної їх взаємодії, заснованої на принципах розподілу влади в межах чинного законодавства, що забезпечує виконання завдань та функцій держави, це неперервний у часово-просторовому форматі процес щодо удосконалення інституційних засад механізмів державотворення та державного апарату, результатом якого є соціально-економічний розвиток країни [1, с. 105].

Адміністративна реформа за своїм змістом є комплексом політико-правових заходів, які полягають в структурних, функціональних та державно-службових перетвореннях насамперед у сфері виконавчої влади, з метою перетворення її з владно-репресивного механізму на організацію, що служить суспільству, і створення на цій основі ефективної системи публічного управління. Вона здійснюється кожного разу, коли існуюча система виконавчої влади об'єктивно не забезпечує належної організації виконання законів [2, с. 69-70].

Питання оптимізації функціонування центральних органів виконавчої влади - одне з найбільш гострих, актуальних і складних. Ідея демілітаризації і децентралізації публічної влади при збереженні ідеї правової держави є підґрунтям появи і розвитку теорії сервісної держави, завданням якої є задоволення потреб суспільства і кожного громадянина на принципі послуг. Держава стає партнером по договорах. Таке розуміння призначення держави повною мірою відповідає положенням ст. 3 Конституції України, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, що держава відповідає перед людиною за свою діяльність. В цій конституційній нормі втілена не тільки основоположна ідея пріоритету прав людини, а й ідеологія державного управління і проведення адміністративної реформи, орієнтація на забезпечення прав людини і громадянина. Не людина для держави, а держава для людини - концептуальна позиція законодавця, в тому числі в аспекті взаємовідносин громадянина з органами державного управління. Відповідно слід формувати і державний апарат, його структури, визначати зміст його діяльності [3, с. 29]. Реалізація адміністративної реформи значною мірою, залежить від наявності політичної волі проводити реформу в життя. Проблеми виконавчої влади слід розглядати в контексті розвитку суспільства і системи державної влади; оптимальному застосуванні вітчизняного і зарубіжного досвіду; регламентації управлінських процесів; узгодженні з концептуальними аспектами конституційної реформи.

Адміністративна реформа здійснюється кожного разу, коли існуюча система центральних органів виконавчої влади об'єктивно не забезпечує належної організації виконання законів, а не за бажанням окремих керівників чи на вимогу іноземних структур. Зазначена реформа - це складне явище суспільного життя. Вона передбачає чітке визначення системи органів виконавчої влади, їх компетенції, структури посад і

порядку їх заміщення, форм і методів роботи, ієрархії підлеглих та порядку відповідальності. Лише системні послідовні заходи, спрямовані на вдосконалення виконавчої влади, можуть забезпечити за нинішнього рівня розвитку в Україні продуктивних сил функціонування ринку і соціально-господарського механізму в цілісному контексті об'єктивно обумовлених юридичних норм і демократичного державного регулювання, певного стану свідомості, моралі та культури. Одноразові заходи не дають бажаних результатів [4, с. 75].

Прийняття змін до Конституції України 21 лютого 2014 р. майже з одночасним прийняттям нового Закону України «Про Кабінет Міністрів України», внесення змін до Закону «Про центральні органи виконавчої влади» та «Про місцеві державні адміністрації» ми вважаємо безсумнівним початком нового етапу адміністративної реформи в Україні. Більше того, даний етап, як передбачається, має стати найскладнішим та найбагатоаспектнішим за часів її проведення, оскільки зараз, як вбачається, реформування системи державної влади в Україні набуває комплексного характеру.

Таким чином, адміністративна реформа є складовою частиною реформи конституційної, - адміністративно-територіальної реформи, яка, в свою чергу, є стратегічно важливою частиною реформи адміністративної, оскільки система публічної адміністрації, до побудови якої Україна так прагне, передбачає, що центральні органи виконавчої влади є її невід'ємними складовими, які діють між собою на засадах координації, співпраці та взаємодії для досягнення визначених цілей.

Список літератури:

1. Сак Ю.А. Періодизація проведення політико-адміністративного реформування системи публічного управління в Україні. *Теорія та практика державного управління*. 2019. Вип. 3. С. 102-108.
2. Курілов Ю.Ю. Адміністративна реформа в Україні: від витоків до майбутнього. *Аспекти публічного управління*. 2019. Т. 7, № 9-10. - С. 62-78.
3. Гончарук Н.Т. Адміністративна реформа в Україні: сучасний стан та перспективи. *Аспекти публічного управління*. 2013. № 1. С. 28-33.
4. Теремецький В.І., Дем'янчук В.А. Актуальні напрями адміністративної реформи в контексті модернізації антикорупційної політики України. *Держава і право. Серія : Юридичні науки*. 2017. Вип. 78. С. 73-84.